

Sygn. akt V CSK 290/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku A.D.
przy uczestnictwie P. Sp. z o.o. w T.
o wpis hipoteki przymusowej w księdze wieczystej Kw Nr (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt IV Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika postępowania P. sp. z o.o. w T.
od postanowienia Sądu Okręgowego zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, albowiem tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń nieważnych lub oczywiście wadliwych. Taka konstrukcja i rola skargi

kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący powołał się na pierwszą i drugą z przyczyn kasacyjnych. Podniósł, że istotne zagadnienie prawne dotyczy formy oznaczania celu wydania dalszego tytułu wykonawczego oraz jego liczby porządkowej, a także możliwości wykorzystania go jako podstawy wpisu hipoteki przymusowej. Wskazał także, że istnieje w jego ocenie potrzeba wykładni art. 109 ustawy o księgach wieczystych i hipotece w zw. z art. 793 k.p.c. i § 193 ust. 1 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych, albowiem wywołują one poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie, czego dowodem jest fakt, że w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy wydał postanowienie odmienne od orzeczenia Sądu Rejonowego.

W odniesieniu do tak skonstruowanego wniosku o przyjęcie skargi należy przypomnieć, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurystycznego, którego rozstrzygnięcie przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji i będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także innych podobnych spraw. Oparcie wniosku na przyczynie kasacyjnej z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni lub jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Należy jednak przytoczyć przykłady takich orzeczeń i wykazać istniejące między nimi rozbieżności, nie chodzi przy tym o orzeczenia wydane przez sądy dwóch instancji w tej samej sprawie (por. postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 24 października 2012, I PK 144/12, niepubl., z dnia 13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, niepubl., z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, niepubl. i z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08).

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie spełnia tych wymagań. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd drugiej instancji wskazał, że podstawą wpisu hipoteki przymusowej może być wyłącznie oryginał tytułu wykonawczego (pierwszy lub dalszy wskazujący jako cel jego wydania ustanowienie hipoteki przymusowej na danej nieruchomości) i że przesłanki te spełnia przedstawiony przez wnioskodawczynię dokument w postaci oryginalnego wypisu aktu notarialnego z dnia 26 czerwca 2015 r., rep. A nr (...) (por. art. 109 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie - tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r., poz. 1796), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz wzmiankę Sądu Rejonowego o wydaniu dalszego tytułu wykonawczego oznaczonego numerem porządkowym 3 obejmującego wskazany wyżej akt notarialny odnośnie jego paragrafu 5, któremu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 lutego 2016 r. (sygn. IX Co (...)) w celu ustanowienia hipoteki przymusowej na nieruchomości dłużnika - uczestnika postępowania objętej księgą wieczystą (...). Wniosek o przyjęcie skargi nie formułuje wyводу jurydycznego popartego orzecznictwem lub literaturą przedmiotu przedstawiającego przekonująco odmienny pogląd prawny, jak również nie przytacza sprzecznych czy rozbieżnych orzeczeń wydanych na tle przywołanych przepisów prawa. Skarżący powołał się także na oczywistą zasadność skargi, ale nie wykazał kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznego *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ., z dnia 21 maja 2008 r., nie publ., I UK 11/08 oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

